No. 108.

VLISSINGSCHE COURANT.

Vrijdag 8 September.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elke regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

NIEUWSTIJDINGEN.

ITALIE.

— Wij hebben reeds gewag gemaakt van de nieuwe onlusten, die Midden- en Neder-Italie beroeren; zie hieromtrent thans eenige nadere bijzonderheden:

« Blijkens tijdingen uit Bologna van den 19., is er in Midden- en Neder-Italie een komplot, hetwelk groote vertakkingen heeft, uitgeborsten, maar is de zamenzwering, die eerst eene politieke strekking had, later in eene gewone rooverij ontaard.

« Eene bende van tusschen de 500 en 600 personen (anderen geven haar nog sterker op), van krijgsbehoeften voorzien, is naar de gebergten van Sevinie en van Bazano geweken, nadat haar ontwerp om Bologna te overrompelen ontdekt was geworden. De aanvankelijke hoofden van het komplot, onder welke men den jongen Markies *van Fanara*, den jongen Graaf *Zambeccari* en eenen Piemonterschen stafofficier, met name *Melara*, telt, zijn verdwenen.

« Thans zijn het een zekere *Lambertini*, van Bologna; twee broeders *Muratori*, van Bazzano; waarvan de een, zijnde een doctor, reeds in een komplot van 1831 betrokken was geweest; een graankooper van Bazza en een gewezen gendarme van Bologna, met name *Toni*, die zich aan het hoofd der insurgenten, of beter gezegd, der bandieten bevinden. Een gendarmerie-kapitein, die hen met een korps gendarmerie en vrijwilligers najoeg, is nabij Savagno, met eenigen der zijnen, gesneuveld. De gouvernements-kas, waarop het mede gemunt was geweest, is overgebragt geworden naar het paleis van den kardinaal, waar de kommandant van het tweede regement vreemdelingen, de Graaf *van Salis-Lizers*, mede zijn hoofdkwartier gevestigd heeft.

« Voor het paleis zijn twee stukken geschut geplaatst, en eene kompagnie grenadiers betrekt er de wacht. Al de officieren van het garnizoen zijn in de kazernen geconsigneerd. Er zijn troepen tegen de bandieten afgezonden: die troepen hebben hunne stelling te Vergatto genomen; de nationale Pauselijke troepen staan te Bazzano. Het opperbevel is opgedragen aan den gendarmerie-kapitein *Cavanna*."

ENGELAND.

— Men zegt, dat het Engelsche gouvernement voornemens is, vooral op aandrang van lord *Brougham*, om *O'Connell* van hoog verraad te beschuldigen. Deze maatregel zou van het grootste belang zijn, daar *O'Connell* alsdan geen ander besluit kan nemen, dan dadelijk eenen opstand te beginnen. Terwijl *O'Connell* steeds de herroeping der Unie predikt, heeft hij wel gezorgd, de koningin geheel niet in de zaak te noemen; maar ingeval eener beschuldiging zou hij genoodzaakt worden, zijn vaderland onafhankelijk van Engeland te verklaren, en dus een opstand te beginnen.

— De Engelsche dagbladen, van het uitstapje van de Koningin sprekende, bepaalden den tijd van hare afwezigheid op omstreeks 14 dagen. Maar sedert het koninklijke jagt is vertrokken, schrijft men dat hare afwezigheid veel langer zal duren, daar men wil, dat zij in Frankrijk alleen bijna 14 dagen zal vertoeven. Daarenboven heeft zij van verscheidene kleine havens in Engeland uitnoodigingen ontvangen, om dezelve met een bezoek te vereeren, waarom men gelooft, dat H. M. niet voor October te Londen zal terugkomen. Natuurlijk zal de weergesteldheid veel aan de langdurigheid van den togt afdoen.

FRANKRIJK.

— Men twijfelt hier niet meer, of H. M. en Prins *Albert* zullen op hunnen zeetogt ook in Frankrijk aan wal stappen, om aan Koning *Lodewyk-Philips* te Eu een bezoek te brengen. Genoegzaam geheel het kasteel zal ter beschikking van H. M. en haar gevolg gesteld worden. Men rekent, dat er wel 15,000 menschen in genoemde plaats zullen zamenvloeijen. De huurprijzen van alle vertrekken zijn dan ook ongemeen gestegen.

Men rekende dat H. M. vier of vijf dagen te Eu zou vertoeven.

Z. M. de Koning der Franschen draagt, tot in de kleinste bijzonderheden, zorg voor de luisterrijke ontvangst van de Koningin en haar gevolg. Er zullen drie groote hofpartijen plaats hebben. De tegenwoordigheid van drie of vier Koninginnen, van Prins *Albert*, van den Koning der Franschen, van *Soult*, *Aberdeen*, *Guizot* en vele andere der voornaamste staatslieden en krijgsoversten van Europa zullen dit bezoek tot een der gedenkwaardigste gebeurtenissen van onzen tijd maken.

— De appartementen aan het einde van den regter vleugel van het kasteel gelijkstraats zijn voor de koningin ingerigt. Het gezigt over de groene landdauwen met de groote schapenfokkerij van den heer *Packhum* en de omliggende bouwlanden is allerfraaist. Men heeft in beraad gestaan, om in de kamer der koningin een tapijt te leggen, doch uit hoofde van de warmte heeft men daarvan afgezien. De naast gelegen vertrekken zijn met prachtige behangels, geschiedkundige onderwerpen voorstellende, versierd. Het bed van de koningin is in den Engelschen smaak ingerigt.

— Van Rousan naar Havre en van Havre naar Treport spreekt men alleen van de koningin van Engeland en van hare aankomst in Frankrijk. Alle wegen zijn bedekt met rijtuigen; de steden betwisten elkander het doortrekken. Rousan is opgevuld met vreemdelingen. Alle Engelschen zijn naar Treport vertrokken even als alle autoriteiten. Men weet niet hoe men aldaar de vreemdelingen zal huisvesten. Verscheidene personen zijn voornemens den nacht in hunne rijtuigen door te brengen.

CHERBOURG, den 2. September. Heden morgen, te half zeven ure, is de vloot, waarop zich H. M. de Koningin bevindt, in de verte gezien. Er zijn dadelijk 101 salutschoten gedaan. Ten 4 ure was de prins *van Joinville* de Engelsche vloot te gemoet gezeild.

EU, den 2. September. H. M. de Koningin van Engeland is een paar minuten vóór 6 ure te Treport aangekomen. De Koning, de koninklijke familie en de ministers van buitenlandsche zaken en marine, die naar Treport waren vertrokken, hebben Hare Maj. bij de ontscheping ontvangen.

— Er zijn, zegt men, te Parijs zeer ongunstige tijdingen uit Italië ontvangen en door het ministerie van buitenlandsche zaken terstond naar Eu gezonden. Men zegt dat de insurgenten van Bologna de driekleurvlag geheschen en een door den hertog van Modena tegen hen afgezonden detachement van drie duizend man teruggeslagen hebben. De opstand maakte snelle vorderingen in de marken Ancona naar de zijde van Bologna en in het Hertogdom Modena.

— Sedert een jaar zijn er omstreeks 10,000 daguerreotype portretten te Parijs vervaardigd en door deze menigte is de prijs van het maken van een zoodanig portret reeds op 4 fr. gedaald.

— Er is besloten, dat het voetvolk voortaan, in plaats van den draagband, waaraan de sabel of het bajonet hangt, eenen lederen gordel om het lijf zal dragen. De noodige bevolen zijn gegeven, opdat alle korpsen den 1. Januarij 1844 daarvan voorzien zijn.

— De heeren Sigarenrookers hebben veelal de gewoonte het papier of zwaveltje, waarmede zij hunne sigaren aansteken op den grond te werpen. Eene dame, die in den tuin van het *palais Royal* wandelde, en een nog brandend papiertje op den grond niet bemerkte, liep er zoo digt voorbij, dat hare japon vlam vatte, en men slechts met groote moeite haar van eenen verschrikkelijken dood konde redden.

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM, den 4. September. De volgende alhier over Londen ontvangen brief uit Lyme Regis in het Engelsche Graafschap Dorsetshire, beneden Weymouth, bevat de volgende bijzonderheden omtrent een, ook door andere berigten maar al te zeer bevestigd ongeluk, daar ter plaatse, onzen stadgenoot, den Heer *Jan Jacob de Bruyn*, den jongsten der broeders van de firma *C. de Bruyn en Zonen*, de alom bekende suiker-raffinadeurs alhier, overgekomen.

LYME REGIS, 31 Augustus.

« De Koninklijke stoomjagt *de Victoria* en *Albert*, met de koninklijke vlag in top, en met H. M. en gevolg aan boord kwam gisteren ten elf ure des voormiddags de haven voorbij. Het zoo nabij onze stad verschijnen van H. M. was geheel onverwacht of wel er zou een koninklijke saluut van het havenhoofd gedaan zijn geworden. Op de hoogte van de haven gekomen, wendde het jagt deszelfs koers naar de landpunt, werwaarts eene algemeene beweging was van te zamen stroomende lieden, die toesnelden om H. M. te zien, hetgene, wij hebben zulks tot ons leedwezen te vermelden, op een droevig ongeluk is uitgeloopen. Onder meerdere heeren te paard, die naar de landpunt reden, bevond zich ook de Heer *Jan Jacob de Bruyn*. Zijn paard, een moedig dier, reed in een vollen draf op den rand van de steile rots toe, waar dezelve het diepste van de kloof oplevert. Aan den rand gekomen, stuitte het paard onverwacht zijne vaart en men veronderstelt dat de Heer *Bruyn*, het gevaar ziende en van het paard willende springen, daardoor in den verschrikkelijken afgrond is ter neder gestort, eene diepte van 200 voeten. De ongelukkige jongeling heeft den val slechts anderhalf uur overleefd. De toestand van zijnen broeder en van zijne vrienden, die van uit het eigen rijtuig van den verongelukte, getuigen waren van het ijsselijk tooneel laat zich eerder gevoelen dan beschrijven. De Heer *de Bruyn* en zijn broeder hebben hier het saisoen doorgebragt, en niet weinig tot de vermaken en de vrolijkheid der stad bijgedragen. Zijn te vroegtijdig sterflot heeft hier de treurigheid over alle klassen verspreid. De overledene was een bijzonder schoon jongeling, een bemiddeld koopman uit Holland en slechts 24 jaren oud."

ROTTERDAM, den 4. September. Eergisteren heeft aan de sleephelling, tegen over deze stad gelegen, een treurig ongeluk plaats gehad. Door het instorten van eene stelling aan het schip *Hugo Grotius*, zijn verscheiden werklieden beseerd geworden, een daarvan met dit gevolg dat hij, naar het gasthuis overgebragt, aldaar spoedig is overleden. De overigen zullen echter weldra in staat zijn hunnen arbeid te hervatten.

— Z. M. heeft autorisatie verleend tot het oprigten eener *Maatschappy tot bevordering en aanmoediging van den landbouw en de veeteelt in de provincie Zeeland*, met goedkeuring tevens der voor die maatschappij ontworpen statuten.

— Uit een vergelijkenden staat van het getal leerlingen der gymnasien en latijnsche scholen van 1835 tot en met 1841 blijkt, dat dit getal in 1836 bedroeg 1241; 1837, 1178; 1838, 1193; 1839, 1186; 1840, 1155, en 1841, 1112, als: in Noord-Braband 277, Gelderland 134, Zuid-Holland 211, Noord-Holland 152, Zeeland 25, Utrecht 89, Vriesland 74, Overijssel 62, Groningen 46 en Drenthe 44.

MAASTRICHT, den 2. September. Wij zouden ter wereld geene regering weten aan te wijzen meer beklagenswaardig dan die, waaronder wij het geluk hebben te leven. Er is er geene, wier pogingen voor het algemeene welzijn met zwarter ondankbaarheid beloond worden. Er is er geene, wier belangeloosheid en ijver schooner en edeler zijn.

Wanneer die regering, welke het voorwerp onzer opregte vereering is, een wetsontwerp aan de Kamers aanbiedt, bepaalt zij zich niet om groote zwarigheden te willen overwinnen; hare pogingen beperken zich niet tot eene vermindering der ondragelijke lasten waaronder de natie gebukt gaat: — neen de ontwerpen welke zij in haren boezem uitbroeit strekken veel verder; niet alleen wil zij den last onzer rampen verligten, maar zij streeft ook om ons in den meest *comfortabelen* toestand te verplaatsen, dien men zich denken kan.

Wanneer onze regering alzoo eenig wetsontwerp beraamt, — en men kent hare onuitputtelijke vruchtbaarheid in dat opzigt, — tracht zij eerst na te gaan, of het ontwerp aangenomen zijnde, de natie zich daardoor in een' aangenamer' toestand zal bevinden, en in dat geval zal zij hare wet met te meer kracht en hardnekkigheid verdedigen, hoe meer zij dezelve comfortable beschouwt.

Bij voorbeeld: om welke redenen verlangt de regering zoo vurig door de Kamers hare zoo schoone, zoo logische, zoo goed geredigeerde wet op het zegelregt te zien aannemen? — Is het omdat de schatkist er baat bij zal vinden en dat de verandering in de reglementen, wetten en besluiten op dat stuk gedeeltelijk zal bijdragen ter bestrijding der behoeften van de schatkist? Verre van daar. De regering ontkent niet, het is waar dat de nieuwe wet het zegelregt vruchtbaar zal maken voor den staat; maar het groote doel, dat zij zich voorstelt, is het gemak der burgers.

En dat dit wel wezenlijk het doel der regering is, hiervan geeft zij ons duidelijk blijk, door te zeggen: « dat, zoo men alleenlijk de vermeerdering der opbrengst bedoelde, men zich zou hebben bepaald, bij het voorstellen van eenige bijzondere bepalingen daartoe strekkende." Daar zij echter voorstelt, alle wetten en besluiten omtrent het zegelregt te veranderen, is het allerblijkbaarst dat het belang der schatkist slechts voor een zeer klein gedeelte in aanmerking is genomen.

Indien men onmogelijkerwijze nog twijfelen kan aan de welwillendheid en zorg van ons ministerie om ons een waarlijk Engelsch comfort te verschaffen, is het genoeg de verklaring des ministers te hooren: « Mijn om alle twijfel weg te nemen voorstel bevat niets, dat niet in het belang der natie is, zoo men ten minste niet als nadeelig de bepalingen beschouwen wil, welke eene vermeerdering der opbrengst zullen bewerken."

Waarlijk het komt ons voor, dat men den geest van chicane en oppositie tot het uiterste zou drijven door te beweren, dat eene wet, die de belasting vermeerdert, nadeelig voor de natie is, en wij gelooven, dat de minister, van wien het ontwerp uitgaat, een weinig te ver is gegaan, door te veronderstellen dat er onder de Nederlanders iemand zou kunnen gevonden worden, dwaas genoeg om te durven volhouden, dat eene belasting te meer geene verbetering van het nationale welzijn is.

Wij herhalen het, onder het gewelf der hemelen is geene beklagenswaardiger regering dan de onze; want niet alleen ontmoet zij oppositie bij alle ontwerpen, welke zij voorstelt, en welke zoo als ieder weet, de bewonderenswaardigste ter wereld zijn; — maar hare zedigheid doet haar nog tegenwerpingen vreezen, die, zoo als wij gezien hebben, geheel onmogelijk zijn. (*J. d. L.*)

GEMENGDE BERIGTEN.

Te Brussel vleit men zich met de hoop dat koningin Victoria, na zich te Tréport weder ingescheept te hebben, ook België met een bezoek zal vereeren. — Honderd en vijftigduizend man Russische troepen, welke met onbepaald verlof naar hunne haardsteden terug waren gekeerd, zijn tegen deze maand tot practische oefeningen opgeroepen. —

De Tweede Kamer zal den 12. dezer hare werkzaamheden hervatten. — De groote jagt in Zuid-Holland zal den 9. geopend zijn. — Prins Frederik heeft eene vergadering van de Maatschappij van weldadigheid bijgewoond; Z. K. H. vertrekt naar het Loo en vervolgens met Gemalin en kinderen naar Berlijn. — Do. C. van Schaick heeft eene nieuwe verzameling van gedichten uitgegeven; staat naar geen eerekroon, maar zingt slechts om zich te vermeijen. — Kon. Victoria heeft op hare reis niet de minste aandoening van zeeziekte gehad, terwijl Prins Albert gedurig allerlei leelijke gezigten getrokken heeft. — Rusland gaat de Transkaukasische landstreken met kroonboeren bevolken. — De Paus is 78 jaren oud en 13 jaren aan het bestuur. — In den tuin van den heer Stuur, te Harlingen, wordt thans een appelboom gevonden, die voor den tweeden keer gedurende dezen zomer vruchten draagt. — De militiens van 1839 zullen van 1 October 1843, tot 1 Februarij 1844, ter afrekening bij hunne korpsen worden opgeroepen. — Te Groningen is een nieuw tarief vastgesteld voor doctores en geneeskunstoefenaren: gewone visite, 60, 50 of 30 cents; nacht-visite, f 1.80, f 1.50 of f 0.90; wanneer er meerdere zieken in één huis zijn dan één, zal voor iedere meerdere zieke de helft van ééne visite bijgevoegd worden. — Koning Willem II zal de geregelde dienst tusschen Bremen en Amsterdam verrigten. — Voortaan zal er ook, wegens de betaalde vervolgings-kosten der directe belastingen, kwitantie verleend worden; eerst moet echter de aanwezige voorraad der aanslag-biljetten gebruikt zijn.

INGEZONDEN STUKKEN.

Belastingstelsel en publieken geest.

Niettegenstaande den invretenden kanker van ons belastingstelsel, waardoor onze financien al meer en meer achteruit zijn gegaan, en de lasten vooral voor de mindere klassen, tot eene hoogte zijn geklommen, dat de Regering thans zelve genoodzaakt was te verklaren, dat dezelve met geene mogelijkheid hooger opgevoerd kunnen worden, heeft men goed kunnen vinden, voortdurend den ouden slenter te blijven volgen, en zelfs onze onvergetelijke Karel Gijsbert van Hogendorp, ziende dat alle zijne pogingen om hierin eene verandering te brengen te vergeefsch waren, gaf er de voorkeur aan, zijne zoo roemvolle staatkundige loopbaan te verlaten, liever dan langer zijne stem in de woestijn te verheffen; wel is waar, in de laatste jaren werd telkens, bij de verkiezingen van leden voor de Staten-Generaal er op aangedrongen, om mannen te verkiezen, die, en door hunne bekwaamheden en door hunne onafhankelijkheid, geschikt en in staat waren, hieraan paal en perk te stellen, terwijl men tevens bij het gebrekkige van ons belastingstelsel, luide klagten verhief, tegen de weinige belangstelling in de openbare zaken, en de flaauwheid van den publieken geest; maar moet niet ieder onpartijdige bekennen, dat een en ander niet opgewekt, maar veeleer onderdrukt werd.

Immers, bij kunsten en wetenschappen, worden openbare tentoonstellingen, met analogue belooningen bekroonde prijsvragen, en wat meer van dien aard is, te baat genomen, om dezelve aan te moedigen, maar verdient dan hij, die dikwerf met achteraanstelling van eigene zaken, zijnen kostbare tijd en niet zelden, geldelijke uitgaven er aan opofferd, om middelen uit te denken, en aan de Hooge Regering voor te stellen, welke, had men dezelve vroeger gevolgd, de thans bestaande in onze parlementaire beraadslagingen openlijk erkende en helaas hand over hand toenemende *Malaise* had kunnen voorkomen, en die op dit oogenblik alleen nog maar in staat zijn, als een radicaal geneesmiddel die *Malaise* te doen ophouden; verdient zoo iemand minder dan een geleerde of kunstenaar, ja, dan een verdienstelijk krijgsman, om door een eerbewijs of wat van dien aard is, beloond en in zijne loffelijke pogingen aangemoedigd te worden? Zoude bijvoorbeeld, den Heer M. S. Catz, te Amsterdam, die in tijd van nood goed en bloed voor Koning en vaderland veil had, die door zijne in het licht gegeven brochure en bijlage, door zijne, bij herhaling aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal, aangebodene adressen bewezen heeft, hoe onverdroten hij sedert jaren lang getracht heeft de belangen des vaderlands te behartigen, wiens voorstellen voor zoo verre die nageleefd werden, allen met den besten uitslag bekroond zijn geworden, en waaraan men het welligt alleen te danken heeft, dat de zaken zoolang hebben gaande kunnen gehouden worden en wat meer is, wiens stelsel in de thans op nieuw aan de Staten-Generaal aangebodene begrootingswetten genoegzaam geheel vervat is, blijkens zijne ter griffie der Tweede Kamer der Staten-Generaal ter inzage nedergelegde adressen, en welke adressen, of ten minsten de daarop uitgebragte rapporten, wel verdiend hadden gedrukt en rondgedeeld te worden, zoude zulk een man niet reeds lang verdiend hebben, dat zijne loffelijke bemoeijingen van hooger hand openlijk waren erkend geworden? Ja, wij schroomen het niet te zeggen, zulk eene erkenning ware niet meer dan eene billijkheid geweest, en zoude zulks nog zijn, en tevens ten prikkel verstrekken, om ook anderen meer belangstelling in de openbare zaken te doen nemen, en eenen lofwaardigen volksgeest op te wekken. Wij vertrouwen door de openbaarmaking van dit stuk, de tolken der gevoelens van alle welkenkenden in Nederland te zijn.

Amsterdam, 29. Augustus 1843.

Eenige met echte vaderlandsche gevoelens bezielde vrienden van waarheid en verdiensten.

MENGELINGEN.

In het onlangs te Leipzich uitgekomen *Wanderbuch* van een Duitscher, Fr. Dingelstedt, leest men berigten over ons land in den gewonen Duitschen trant, onder anderen: « Een Hollandsche spoorweg. Hollandsch en spoorweg! het zijn onvereenigbare begrippen, even als schildpad en galop. Evenmin als de weeke, sponsachtige bodem van dat land ijzer voortbrengt, is ook zijne oppervlakte geschikt voor de wonderwegen van den nieuwen tijd. Daar zijn dammen te leggen, poelen te dempen, bruggen te bouwen; eer er plaats is voor het ijzerspoor. In een bergachtig terrein vindt men geen grooter, welligt geringer bezwaren. Dat land heeft veel beter vervoerwegen in zijne alomtegenwoordige kanalen; daarteboven, de afstanden zijn zoo gering, het binnenlandsch verkeer en dat met het buitenland zijn van dien aard, dat het op grooten spoed niet aankomt. Maar wat maakt dat alles uit? *Mynheer* wil nu eens zijn spoorweg hebben; *Mynheer* is eigenzinnig. Heel de wereld legt ijzersporen, vooral de nieuwe buur, de steeds met nijdige oogen aangezien wordende Belgische neef. Nu moet *Mynheer* ook zijn spoorweg hebben, netjes in het klein, meer als zeldzaamheid dan als noodwendigheid. Ik beleef nog, dat hij zich kunstig in de aarde woelt, alleen ten einde gelegenheid te hebben, om een tunneltje of een hellend vlak, zoo als hij Luik, aantebrengen en een onderaardsch ridje te maken. Holland vindt niets uit, maar het moet van elke vreemde uitvinding gebruik maken. Holland drijft niets in het groot, dan de kaasfabriek — *Kaas in het groot!* — maar moet alles *in miniatuur* bezitten. Gelukkig Holland! — In Leiden begon het dijden. De weg van den Haag derwaarts is zelfs eenigzins romanesk en schilderachtig, Leiden is met zijne hooge bruggen, zijne stoute sluizen bijzonder bevallig. De studenten zwierven door de stad, daar het zondag was, de meisjes achterna in plaats van de professoren. Ik had lust, om te blijven, maar de spoorweg lokte ons uit; wonderen werden daarvan verhaald.

Wij namen plaats naar Amsterdam. Met ijsselijke haast sloot men ons in den wagen. Het sloeg 7 uur, het uur van vertrek. De stoom en de conducteur floten om strijd; geen rad bewoog zich. Wij wachten 5 minuten, 10 minuten, 15 minuten, 20 minuten. De wagen was tot bersten gevuld. Tweede klasse stond er op. Eene menigte dames zat daar bevende. Maar de heeren rookten alsof moesten zij met hunne pijpjes den trein vlot maken. Eindelijk — een ruk, een schok, een gil. Wij waren in beweging. Gansch Leiden deed ons uitgeleide, zeer op zijn gemak. De Hollanders hadden moeite, zoo langzamen pas te houden, dat zij de locomotive vooruitkwamen. Mijn reisgezel, een schilder, lachte, dat hem de tranen over de wangen liepen. Oogen vol toorn fonkelden ons tegen. Ik wilde het weer goed maken, en sprak een heer nevens mij aan, vleijenderwijze in het Hollandsch. Ik zocht al het platduitsch bijeen, dat mij uit mijne jeugd bijgebleven was, en vroeg, zooveel loenlijk met keel- en sisgeluid: *Nit war, myn Heer de Spoorweg is noch en nieuwe Institutje?* God weet of het Hollandsch is; ik deed, bij mijne ziel, mijn allerbest, en was niet weinig trotsch, toen ik het uitgebragt had. De heer wendde grommend zich om, en een spottend gelach zonder einde klonk door den wagen. Ongastvrije natie, barbarenvolk, dat gij zijt! Ik waag mij niet weer in het moeras uwer taal, daar de eerste, geniale proef zoo weinig op prijs gesteld wordt. De schilder stiet mij hartelijk in de zijde. Wij lachten zamen en dachten aan de Taunus-spoorweg; aan de Belgische en Engelsche spoorwegen. De Regeringen moeten alle ongeduldige, ontevredene, niet te voldoene lieden van den vooruitgang op den Hollandschen spoorweg laten reizen: *probatum est*. Bijwijlen raakten wij in eenen hondendraf, eenmaal zelfs, nabij eene der vele stations, in een stootenden ezelsgalop. Toen gilde het gezamenlijk publiek; de vrouwen drukten de oogen toe, hoewel het stikdonker was; de conducteurs sprongen van hunne zittingplaatsen en lichtten met lantaarns op de sporen of er ook een ongeluk gebeurd was. Alle mogelijke schrikgeschiedenissen van den *Great Western* en van *Versailles, rive gauche*, werden in onze diligence opgedischt. Holland zweette angstzweet, Holland was in nood. Tot bedaring der gemoederen, hield de trein alle tien minuten stil, kwam weer tot zich zelven, telde de hoofden. En ziet, geen hoofd werd vermist. Integendeel, het getal hoofden werd telkens grooter. In Haarlem ontstond eene volksverhuizing, een inval van barbaren. Geheel Amsterdam had daar den zondag gesleten en wilde met den laatsten trein naar huis. Oponthoud: een half uur. Dan weer voorwaarts. O de schildpad!"

ALLERLEI.

Uittreksels uit dagbladen der Vereen. Staten van Noord-Amerika, het land der vryheid.

Ontvlugt, de negerin Caroline. Had een ijzeren halsband aan, met een inwaarts gebogen ijzeren pen.

Weggeloopen, een negerjongen, om de 12 jaren oud; droeg een hondehalsband met de lompert er op gesneden.

Weggeloopen een negerwijf met twee kinders; weinige dagen te voren brandde ik haar met een gloeijend ijzer op de linker wang: ik poogde de letter M te zetten.

Ontvlugt, een neger, Henrij: het linkeroog is uitgeslagen; heeft op en onder den linkerarm dolksteken en vele lidteekens van de zweep.

Vermist, eene negerin Rachel. Heeft al hare tonen verloren, uitgezonderd een groote.

Weggeloopen, een neger, Arthur; heeft een groot lidteeken over de borst en de beide armen; babbelt altijd van Gods goedheid.

Ontvlugt, Sam. Is voor korten tijd door de hand geschoten en heeft ettelijke geschoten wonden in de linker zijde en den linker arm.

Ontvlugt, een neger, Hower, met een ijzeren ring om den linker enkel. Idem Grise, zijn wijf, met ring en ketting.

Ontloopen een negermeisje, Marij; heeft een klein lidteeken boven 't oog en verscheiden tanden uitgeslagen, de letter A op voorhoofd en wang ingebrand.

Vermist op de plantage van James Surgette de volgende negers: Randel met een half oor, Bob met één oog; Tom met een gebroken kinnebak.

50 Dollars belooning voor den vlugteling Jim Burke. Van ieder oor een stuk afgesneden, als ook de middelvinger tot aan het tweede lid.

Weggeloopen, een neger, genaamd Ivorij. Heeft de lellen van de ooren weg.

Eenigen tijd geleden kwam een jong mensch vergezeld van twee zijner vrienden bij eenen tandmeester in Londen, Fitsgerald genaamd, en verzocht hem, om hem eene tand uit te trekken. « Maar die tand is niet bedorven », zeide de operateur. « Haal hem er maar uit, » zeide de patient.

Zoo gezegd, zoo gedaan. Gedurende de operatie echter vlogen de vrienden van den lijder de kamer uit, bewogen door zijn schreeuwen, en namen in hunne vlugt een rok en zakdoek mede.

De patient kwam over den prijs overeen, betaalde en ging heen. Een uur daarna bemerkte de Heer Fitsgerald den diefstal. Van de drie dieven wordt de geopereerde gevat. Om denzelfs schuld te bewijzen toont de Heer Fitsgerald aan de regters de ledige plaats in den mond. Schuldig verklaard zijnde, is William Curtis veroordeeld tot zeven jaren deportatie.

Een Israëliet, die op de beurs van Amsterdam de nieuwe Nederlandsche munt vertoonde, werd gevraagd: » waarom het beeld van Willem II eenen anderen weg uitzag dan dat van Willem I," hij antwoordde: « omdat aan dien kant niets meer te halen is."

NIEUW UITGEKOMEN BOEKEN.

Funcke, heeft de Verzoening alleen op den mensch, of op God en den mensch betrekking? Uit het Hoogduitsch f. 0.60
De eerste kerkvergadering te Jerusalem gehouden, over Christelijke Vrijheid, volgens het berigt van den Ev. Lucas « 0.70
Briefwisseling over de vraag, langs welken weg, in de wet van 11. Julij 1814; op het stuk der Jagt, wenschelijk gewordene veranderingen zouden kunnen worden gemaakt? uitgegeven door Mr. Mascoutius « 0.60
Dis quisito comparativa chemico-medica de tribus olei jecoris aselli speciebus, auctore L. J. de Jongh, med. doct. « 5.50
Dr. H. M. Duparc, de Spierzamentrekking en derzelver genezing, in het bijzonder toegepast op de verkromming der voeten, met platen « 1.80
De bekwame scheepsdoctor, of hulpboek voor zeevarenden, ter onderkenning en behandeling van onderscheidene ziekten en gebreken « 1.20
Poppe, geschiedenis der uitvindingen, van den vroegsten tot op onzen tijd, 4 stukken « 2.15
Elias Regnault, het misdadig Engeland. Geschiedkundig Gedenkstuk der wanbedrijven van het Britsche Staatsbewind, naar het Fransch, door E. van der Maaten, 1e deel « 2.90

ADVERTENTIEN.

§ § § Op den 15. September aanstaande, des middags ten een uur, zullen publiek worden Aanbesteed, de benoodigde AARDAPPELEN voor de Menages van het Detachement van het 3e Regiment Artillerie, te Vlissingen in garnizoen. De voorwaarden van levering zullen van heden aan, ten huize van den Kwartiermeester van het Detachement, ter lezing liggen; alwaar ook de biljetten van Aanbesteding op bovenvermelden datum van af 9 tot 12 ure, in eene daarvoor bestemde gesloten bus moeten worden gestoken.

Vlissingen, den 6. September 1843.

De Kommissarissen tot de administratie van het Detachement.

Op last van dezelve,

COMPH,

2e Luit. Kwartiermeester.

Bank van Leening.

KOORDAG den 13. September 1843, aan de BANK VAN LEENING, te Vlissingen, alle openstaande Panden, Verpand tot ultimo Junij 1842.

Dingsdag namiddag van twee tot vier ure te bezien.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 7 September. Sedert den 5 dezer zijn alhier ter reede gekomen. Voor Antwerpen bestemd:

The Spy, P. L. Hugnet, Havanna, suiker; Hermanwedel, L. B. Holst, Wiborg, hout; The Lynx, J. Brown, New-Castle, steenkolen; Frederiksminde, Thronsberg, stukgoed; Jenny, D. Franovich, Bahia, lijnzaad.

Voor Gend bestemd:

Augusta, W. A. Lunibke, Riga, hout.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild.

De twee Gebroeders, J. Riche, Liverpool; The Race, J. Proud, Kadix; Nephtunis, H. Christensen, avontuur; Catharina, J. Hindman, New-York; Francis en Ann, W. Jackson; Laurens, J. Smith, beide New-Orleans, alle ballast.

MIDDENPRIJZEN

van de volgende Artikelen te Middelburg,

7 September 1843.

De Nederlandsche mudde.		De Nederlandsche mudde.	
2 J. Zeeuwsche Tarwe	f 7.50	Haver	f
1 J. dito	« 8.40	Boekweit	«
N. dito dito (1842)	« 7.20	N. Winter Garst	« 4.60
2 J. Walch. dito	« 7.65	J. Zomergarst	« 4.
1 J. dito	« 8.65	W. Witte Boonen	«
Nieuwe dito (1842)	« 7.30	W. Bruine dito	«
N. Zeeuws. Rogge (1843)	«	W. Paardenboonen	«
1 J. dito		Zg dito	«
Nieuwe dito	f 5.50 à 5.75	Raapolie	f 34.00 p. v.
W. Groene Erwten	« 5.25	Patentolie	« 36.50 «
Z. dito	« 5.50	Lijnolie	« 37.00 «
Z. Winter Koolzaad	« 9.25	Raapkoeken f	de 1040 st.
W. dito	«	Lijnkoeken	« 8.50 « 100 «
St. Joostland dito	«		

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN.